

Nr 114.

Av herr **Thorsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag till lönereglering för fortifikationens vaktmästare.

Under anslagstiteln »avlöning och rekrytering» föreslår Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition reglering av fortifikationens vaktmästares avlöning, varigenom dessa statstjänare skulle tillförsäkras en årslön av 900 kronor, i dagavlöning 182 kronor 50 och för ved, ljus m. m. 80 kronor 95 öre eller tillsammans 1,163 kronor 45 öre pr år jämte fri bostad. I samband med denna lönereglering tillåter jag mig att motionsvis framföra ett spörsmål som jag vid 1912 års riksdag berörde, då extra anslaget angående »tillfällig löneförbättring åt vissa befattningshavare vid fortifikationen» behandlades i Andra kammaren. Jag ifrågasatte då om icke det skulle vara möjligt att tilldela en vaktmästare, som innehade bostad i det s. k. slutvärnet å Karlsborg, extra ersättning till uppvärmning av denna efter samma grunder som dylik ersättning utgick till övriga lägenhetsinnehavare i förut nämnda byggnad. Jag hade så mycket större anledning härtill, som Kungl. Maj:t genom särskilda sakkunniga låtit undersöka bostadslägenheternas beboelighet; dessa yttrade i sitt betänkande angående undersökningen följande. »Det vore otvivelaktigt, att de tjocka murarna i slutvärnet vid ofullständig eldning alstrade en rå och kylig luft inom bostadslägenheterna. Då därtill ett flertal av dessa voro belägna mot norr och till följd härav i avsaknad av sol samt då de mot söder vettande hade fönsteröppningar, som vore allt för små för att i tillräcklig grad insläppa solvärmnen och icke kunde utan stora svårigheter givas ökad storlek, måste för erhållande av lämplig temperatur i dessa lägenheter eldning äga rum under betydligt längre tid av året och i större omfattning än i motsvarande lägenheter i allmänhet. Det hade därför syntes de sakkunniga billigt att ersättning för härigenom förorsakade ökade utgifter för bränsle bereddes innehavare av lägenheter i slut-

värnet, och torde storleken av denna extra ersättning lämpligen böra sättas för fanjunkare till 45 kronor och för gift sergeant till 30 kronor om året.»

Då de sakkunnigas förslag, tillstyrkt av arméförvaltningen, av Kungl. Maj:t framfördes inför 1911 års Riksdag, erkände denna det berättigade i framställningen och biföll densamma, samt beslöt att medlen skulle utgå ur anslaget till arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten.

Då de sakkunniga undersökte lokaliteterna i slutvärnet, hade de troligtvis icke observerat den lägenhet som då innehades och fortfarande användes såsom bostad av fortifikationens vaktmästare; om de verkligen hade undersökt den skulle otvivelaktigt även vaktmästaren blivit anbefald till erhållande av bränsleersättning. Nu blev endast fanjunkare och gifta sergeanter rekommenderade till denna extra förmån med resultat att vaktmästaren, som endast (enligt vad de militära myndigheterna meddelat) innehar distinktionskorprals rang, av såväl myndigheter som Kungl. Maj:t lämnats att i sin bostad värma sig och sin familj med »åkarebrasor». Han har nämligen *icke, ehuru betydligt sämre avlönad än sina grannar, erhållit något bidrag* till uppvärmning av sin bostad. Då jag förmodar att detta mera beror på formella skäl än på benägenheten att undandraga ifrågavarande statstjänare hans moraliska rätt, att i detta stycke få åtnjuta samma förmån, som övriga i slutvärnet boende, har jag dristat mig att i samband med den föreslagna löne regleringen bringa detta ärende inför Riksdagens prövning.

På grund av vad jag sålunda anfört anhåller jag, att Riksdagen ville medgiva,

att till fortifikationens vaktmästare i Karlsborg må, så länge han åtnjuter bostad i Slutvärnet å Karlsborg, utgå, för lägenhetens uppvärmning, en årlig extra ersättning av 30 kronor, samt att denna ersättning lämpligen bör bestridas av anslaget till arméns kasernutredning samt ved, ljus och vatten.

Stockholm den 25 januari 1913.

F. W. Thorsson.